

ovennævnte Pengestykker. De stjaalne Penge var alle i Løbet af 5—6 Dage blevet givet ud til Kager og Slikkeri samt Cigaretter, Fyrværkerisager og Tændstikker.

Se, dermed har Politimester Stephensen i Middelfart faaet et Resultat, som han formodentlig var meget stolt af, men Børnenes Forældre blev i høj Grad forbavsede over denne Sigtelse mod Børnene, og de hævdede overfor Politimesteren, at denne Historie umuligt kunde være rigtig, da Børnene den 20. September — det var Dagen for Tyveriet — ikke havde været ude efter Kl. 6 Aften, medens Tyveriet skulde være foregaaet mellem Kl. 7 $\frac{1}{2}$ og 10 om Aftenen. Det viste sig da ogsaa snart, at hele denne Tyverihistorie med den nøjagtige Beskrivelse i alle Enkeltheder af, hvorledes de havde stjaalet Pengene, hvorledes de havde delt dem, hvad de havde givet dem ud til o. s. v., maatte være konstrueret i Hr. Politimester Stephensenes Hjerne og selvfølgelig under haarde Ord og Trusler paaduttet Børnene, indtil de, for at slippe ud fra deres Fangenskab, havde sagt Ja til alting. Det blev nemlig oplyst kort efter, at en større Dreng fra Odense overfor Odense Politi havde tilstaaet sig skyldig i en Mængde Tyverier i forskellige Byer, derunder ogsaa Tyveriet af Sparebøssen i Middelfart, og Politimesteren i Odense havde taget en Rapport over denne Dreng, som viste, at han nøjagtigt kendte Forholdene paa det Sted, hvor han havde stjaalet Bøssen. Jeg tror derfor, det er uomtvisteligt, at de to Middelfartdrenges Tilstaaelse ikke er rigtig. Den kan da kun være Hjernesvind af Politimesteren, som har benyttet sin Magt og Myndighed til at faa Drengene til at gaa ind paa alt, hvad han saaledes sad foran dem og lavede sammen om deres Bedrifter den paagældende Aften. Det forekommer mig, at denne Maade at drive Forhørsvirksomhed paa er farligere end noget af det, som Hr. Stephensen i Middelfart tidligere har præsteret. Hvilke Ulykker vil saadan en Forhørsdommer ikke kunne afstedkomme, hvor mange uskyldige vil han ikke kunne faa dømt, naar han benytter sin Magt — i dette Tilfælde overfor Børn — saaledes, at han ikke alene faar de anklagede til at sige Ja, men ogsaa konstruerer alle nærmere Omstændigheder ved Forbrydelsen for dem og faar dem til at gaa ind derpaa.

Selvfølgelig har Børnenes Forældre, som i øvrigt sidder i smaa Kaar med en stor Børneflokk og ikke altid har kunnet

være hjemme for at passe deres Børn, indsendt en Klage til Justitsministeren over Hr. Stephensen's Opræden, og jeg vil gerne benytte Lejligheden nu til at bede den højtærede Justitsminister udtale sig om denne Sag. Jeg synes, at Politimester Stephensen i Middelfart tilstrækkeligt har vist, at han er fuldstændig uskikket til at have med andre Menneskers Velfærd at gøre. Det gjorde et stærkt Indtryk her i Tinget, da det ærede Medlem fra Bogense (G. Fog-Petersen) under Finanslovsforslagets første Behandling refererede Ildebrandssagen og paaviste, hvorledes denne Politimester havde holdt en Mand 7 Maaneder i Vare-tægtsarrest paa Mistanke om, at han havde afbrændt dette gamle, raadne Hus. Men det forekommer mig, at det Udslag af Hr. Stephensen's Forhørsvirksomhed, som foreligger her, er af endnu værre Art, fordi det viser, at han kan konstruere Forbrydelserne og faa de paagældende til at sige Ja til Anklagen ved Hjælp af de Midler, som en Forhørsdommer fuldstændig ukontrolleret er i Stand til at anvende overfor dem. Det er en kendt og paa Middelfartegnen meget omtalt Sag, at denne Politimester i Middelfart i høj Grad farer frem med „Ild og Sværd“ i sin Jurisdiktion, og det forekommer mig, at alene efter det, som er oplyst her i Folketinget — rent afset fra, hvad der er oplyst ved mange andre Historier, som er fremkomne i Blade i Middelfart og Bogense —, har man Ret til at betegne Politimester Stephensen som farlig for den offentlige Sikkerhed i den Stilling, han indtager, og hvis Staten virkelig er forpligtet til vedblivende at have denne Mand i sin Tjeneste, vil jeg spørge den højtærede Minister, om ikke Politimesteren kan anbringes i et andet Embede, hvor han i alt Fald ikke er i Stand til at gøre Ulykker. Jeg haaber, den højtærede Minister vil gøre Rede for den Sag, jeg her har fremdraget.

Pinstrup: Udenfor Betænkningen har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag til Finanslovsforslagets § 3 H. Denne Post lyder saaledes: „Overskud af Fonden for Afgifter af personlige Apotekerbevillinger 115,300 Kr.“, og mit Ændringsforslag gaar ud paa, at Summen nedsættes med 300 Kr. Det hænger sammen med Nedlæggelsen af Flauenskjold Apotek. Der er nemlig, forekommer det mig, siden vi drøftede dette Spørgsmaal ved Finanslovsforslagets første Behandling, fremkommet Oplysninger og Udtalelser, der synes at godtgøre, at denne Nedlæggelse muligvis noget skyl-